

Az évek teltek. Jelentéktelen epizódok jelentéktelen alakokkal töltötték ki az időt. Valaki segített, hogy összepakoljunk, valaki hajnalban kicipelte bőröndjeinket az utcára. Voltak, akik még dolgoztak, a hajnal csendjében jól hallottuk a cigány krapek hangját: Mélytorok, Tömés, Lágy cumi. Ekkor azonban már úton voltunk, s mindannak, amit hallottunk, csak hanghatása volt, akusztikája, de értelemmel nem bírt.

Eddig juthattam, földi mulatságot, s mennyei boldogságot szerető olvasó. Egy valóságos történet foszlányai egyelőre ennyit engednek láttatni magukból, hogy más alkalommal is szolgálni tudjak némi újdonsággal, ennél többet el nem árulhatok. Kit mégis az izgalom fúr: miképpen perdülnek tovább az események, lapozzon előre. Ám jó, ha tudja, históriánk némely mozzanata a múlt legendás köntösében bukkan elénk, hogy valódi hőskön, vitézeken, és igazi szerelmeken át tanulmányozhassuk az imént a mában szerényen exponált dolgok természetét.

